

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1949

гр. София, 15.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110161560 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предявен е осъдителен иск от Б. Т. Ф. (ищец) срещу „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД (ответник) с правно основание чл. 200, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за заплащане на сумата 15 000.00 лева - обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на трудова злополука, настъпила на 17.04.2023г. на територията на филиален магазин 175, камера дълбоко замразени при работодателя, находящ се в гр. София, бул. „Скобелев“ № 62А, ведно със законната лихва върху сумата от същата дата до окончателното ѝ плащане.

Ищцата Б. Т. Ф. твърди, че по силата на трудов договор от 26.09.2022г. е постъпила на работа при ответника, на длъжност „Касиер-продавач-Сътрудник Продажби филиал" /Обслужващ магазин/ с място на работа гр. София. Твърди, че на 17.04.2023г. около 11:30 часа по време на работа на територията на Филиален магазин 175, Камера дълбоко замразени при работодателя, находящ се в гр. София, бул. „Скобелев" № 62 А е претърпяла трудова злополука, призната за такава с разпореждане на НОИ № 5104-22-46/27.04.2023г., влязло в законна сила на 29.05.2023г. Посочва, че процесната трудова злополука е настъпила по време и повод на извършваната работа по зареждане на камера дълбоко замразени от директен доставчик, когато се подхлъзнала и паднала на земята с тежестта на тялото си върху дясната ръка. В резултат на настъпилата трудова злополука ищцата получила травма на дясната ръка на ниво китка/длан с фрактура на долния край на лъчевата кост в областта на гривнената става.

Пояснява, че след инцидента била приета в спешно отделение, а в последствие насочена към „I-ва клиника по ортопедия и травматология" към УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, където била приета с оплаквания от силни болки, оток и деформация в областта на дясната гривнена става с ограничени движения на същата. По време на болничния престой било извършено наместване на фрактурата, която била фиксирана с гипсова имобилизация. Ищцата била освободена за домашно лечение с дадени препоръки за наблюдение и ХДР, като била назначена терапия с имобилизация и болкоуспокояващи средства. На 21.04.2023 г. ищцата била прегледана в Клиника по съдебна медицина и

деонтология при УМБАЛ "Александровска" ЕАД, като съдебни лекари установили полученото при процесната трудова злополука травматично увреждане, довело до трайно затруднение в движенията на горния десен крайник. На 25.04.2023 г. и на 15.05.2023 г. на ищцата били извършени контролни прегледи при лекари специалисти. Ищцата твърди, че за целите на оздравителния процес, се наложило да ползва отпуск за временна неработоспособност, с общ период от 61 календарни дни.

Релевира, че следствие на злополуката е претърпяла неимуществени вреди - изпитани интензивни и негативни изживявания, като водещ симптом бил силната болка в областта на дясната ръка – гъривената става, която болка се усилвала и при най-малък опит за движение ставала нетърпима, което наложил прием на болкоуспокояващи. В резултат на получената фрактура ищцата била изправена пред невъзможност за функционално и пълноценно използване на горния си десен крайник по време на възстановителния период, защото китката била оточена. Това, заедно с поставената гипсова имобилизация, създавало затруднения от двигателен характер, включително и при задоволяване на някои ежедневни битово-хигиенни нужди и потребности като тоалет, къпане, домакински дейности, за което било необходимо чуждо съдействие. Ищцата твърди, че след инцидента са се появили нарушения на съня, поради болковия синдром, което се отразило негативно върху цялостния жизнен тонус и добра кондиция на ищцата. Продължителният период на обездвижване и нетрудоспособност с ограничаване на социалните дейности и физически активности, както и промяната в ежедневието навиците на ищцата се отразили негативно върху психиката □ – за определен период от време от инцидента у нея се проявили напрегнатост и раздразнителност.

Обяснява характера на отговорността и предпоставките, които съдът следва да прецени при определяне размера на обезщетението. Счита, че търсеният размер отговаря на тези критерии, поради което моли искът по чл. 200, ал. 1 КТ да бъде уважен в цялост и моли ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от травматичното увреждане. Представя доказателства и прави доказателствени искания.

Ответникът - „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, е депозирал в срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба, в който оспорва иска. Признава обстоятелствата, че е било налице валидно сключено трудово правоотношение между страните към датата на процесното събитие, както и че е настъпила трудова злополука. Релевира обаче възражение за съпричиняване на вредите от страна на ищцата, което намира основание в чл. 201, ал. 3 КТ.

Обяснява, че е изпълнил всички задължения към служителя по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, проведен бил начален инструктаж по безопасност и здраве при работа и пожарна безопасност, ищцата разполагала с лични предпазни средства, работно облекло, включително дрехи и обувки. Твърди, че ищцата е била запозната с инструкцията за безопасна работа с камера за дълбоко замразяване и в деня на злополуката носила осигуреното □ облекло и обувки с подметки против подхлъзване.

Релевира, че ищцата е допринесла за настъпване на вредоносния резултат, тъй като е била невнимателна и неконцентрирана в работата си. По график на процесната дата била на смяна от 7:00 ч. до 11:30 ч., като злополуката станала в края на работния □ ден. Ищцата бързала да приеме доставките в камера дълбоко замразяване, за да приключи смяна и това довело до проява на разсеяност и бързина, а последните рефлектирали върху начина на изпълнение на трудовите задължения и падането. Заклучва, че при изпълнение от работодателя на всички изисквания, включително осигурено облекло и обувки, които били носени от служителя, при суха подова настилка, не е бил налице фактор, който да предполага създаване на опасност. По тези съображения твърди, че падането не се дължи на подхлъзване на заледен или мокър участък, а на препъване поради невнимание и бързане в края на работния ден. Счита, че ищцата с поведението си не само е допринесла, но е била и основния фактор, предопределил настъпването на злополуката, тъй като е нямала елементарно внимание и старание, както и не е спазвала основни технологични правила, както и правилата за безопасни и здравословни условия на труд при приемане на стоката и при движението си в хладилното помещение, в което по принцип съществува оправдано очакване за заледени участъци от подовата настилка, поради което следвало да действа с повишено внимание. Заявява, че при тези обстоятелства процентът на съпричиняване се равнявал на 80 %. Възражава относно размера на претендираните неимуществени вреди, като счита, че справедливият размер съобразно критериите, които съдът следва да вземе предвид, е по-нисък от търсения с оглед травматичното увреждане. Обосновава възражението си, позовавайки се на вида на травмата, интензитета на болките, който не надхвърлял обичайните, липсата на оперативна интервенция, болничен престой и възстановяването □ с оглед възрастта. Прави възражение, че на основание чл. 200, ал. 4 КТ претендираното обезщетение следва да се намали с полученото застрахователно обезщетение по застраховка „Трудова злополука“, полица № 22/052447Т, сключена между „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД и „Булстрад Живот Виена Иншурънс Груп ЕАД“ в размер на 122.15 лева. Релевира възражение с правно основание чл. 200, ал. 3 за намаляване на дължимото от ответника обезщетение с изплатеното от общественото осигуряване парично обезщетение на ищцата. Моли за отхвърляне на иска. Представя доказателства и прави доказателствени искания. Претендира разноски.

Съдът, след като извърши проверката по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК, намира следното:

В тежест на ищцата е да докаже, че е била в трудово правоотношение с ответника, че по време на съществуващото между страните трудово правоотношение с ответника е настъпила трудова злополука по описания в исковата молба начин, от която е претърпяла твърдените по вид и обем неимуществени вреди, както и размера на търсеното обезщетение.

В тежест на ответника е да докаже, че са налице обстоятелствата, от които произтичат направените възражения за спазване на изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, проведени инструктажи, предоставено облекло, обувки и лични предпазни средства, за съпричиняване поради наличие на груба небрежност в действията на работника и намаляване размера на търсеното обезщетение поради прекомерност и изплащането на обезщетение по общественото осигуряване и договор за застраховка, в това

число че на ищцата е бил проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа и пожарна безопасност, разполагала е с лични предпазни средства, работно облекло, включително дрехи и обувки, че е била запозната с инструкция за безопасна работа с камера за дълбоко замразяване и в деня на злополуката носила осигуреното □ облекло и обувки с подметки против подхлъзване; че ищцата е проявила невнимание и бързане по време на инцидента; че инцидентът се е случил при препъване поради невнимание и бързане; че е бил налице валидно сключен договор за застраховка „Трудова злополука“ между „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД и „Булстрад Живот Виена Иншурънс Груп ЕАД“ към момента на настъпване на трудовата злополука, по силата на който на ищцата е изплатено обезщетение по застраховката за настъпилата трудова злополука на 17.04.2023 г., както и размера на това обезщетение, както и изплащането на ищцата на обезщетение по обществено осигуряване и неговият размер.

Страните не спорят относно това, че ищцата е работила при ответника по трудово правоотношение като „Касиер-продавач-Сътрудник Продажби филиал“ по силата на трудов договор от 26.09.2022г, както и че на 17.04.2023 г. ищцата е претърпяла трудова злополука по време работа, призната за такава с разпореждане на НОИ № 5104-22-46/27.04.2023г..

Приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи са допустими, относими и необходими за правилното решаване на делото, поради което същите следва да бъдат приети.

Съдът намира, че следва да уважи искането на ищцата за допускане на медицинска експертиза.

Искането на ищцата за допускане на свидетел при режим на довеждане за установяване на неимуществените вреди е относимо и следва да се уважи.

Искането на ищеца по чл. 190 ГПК се отклонява, тъй като документи за провеждането на начален инструктаж са представени с отговора на исковата молба, а такива за периодичен инструктаж – ответникът изрично заявява, че при него не се съдържат, тъй като не е бил провеждан.

Искането на ответника по чл. 190 ГПК се явява неконкретизирано. За да бъде задължена насрещната страна да представи документ, той следва да бъде индивидуализиран, каквато индивидуализация в случая липсва, за което следва да се отправят указания към ответника, като му се укаже също, че снабдяването с посочената информация може да стане с други доказателства съгласно чл. 186, изр. 2, предл. 2 ГПК.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ОБЯВЯВА на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване, следните обстоятелства: че страните са се намирали в трудово правоотношение към датата на настъпване на трудовата злополука – 17.04.2023г. по силата на трудов договор от 26.09.2022г., според който ищцата заема длъжността Касиер-продавач-сътрудник продажби филиал (обслужващ магазин) с място на работа в гр. София, че е настъпила трудовата злополука на 17.04.2023 г. около 11:30 ч. на територията на Филиален магазин 175, Камера дълбоко замразени, находящ се в гр. София, бул. Скобелев №

62 А, призната за такава с разпореждане на НОИ № 5104-22-46/27.04.2023г., изразяваща се в травма на дясната ръка на ниво китка/длан с фрактура на долния край на лъчевата кост в областта на гревнената става.

УКАЗВА на ответника в едноседмичен срок от уведомяването да индивидуализира документа, който иска насрещната страна да бъде задължена да представи, като му указва, че снабдяването с посочената информация може да стане с други доказателства съгласно чл. 186, изр. 2, предл. 2 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства за изплатени на ищцата обезщетение по договор за застраховка „трудова злополука“ и обезщетение по общественно осигуряване, тяхното основание и размер.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-медицинска експертиза, която да отговори на задачите, поставени в исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо Кирил Ананиев Симеонов, специалност: Медицина, Ортопедия и травматология, телефон 088/8693705, 088/856 65 14.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице в размер на 450,00 лева, платими от бюджета на съда.

ДОПУСКА на ищцата до разпит един свидетели при довеждане за установяване на твърдените неимуществените вреди.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца по чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи документи за проведен начален и периодични инструктажи.

СЪДЪТ напътва страните към спогодба, медиация, преговори или друг подходящ според тях начин за извънсъдебно и доброволно уреждане на споровете помежду им. На страните се указва, че при приключване на делото със спогодба, ще бъде върната половината от внесената държавна такса. Ако страните решат да започнат процедура по медиация, делото ще бъде спряно, а давност няма да тече, така че не съществува опасност от накърняване на права или злоупотреба с такива. Извънсъдебното уреждане на спора би било в полза на страните с оглед запазване на добрите отношения между тях, както и предвид възможността да бъдат спестени значителни по размер суми, свързани с евентуални разноски в исковото производство или пък принудително изпълнение на задълженията (разноски в изпълнителния процес).

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12.03.2024г. от 15:40 часа**, за когато да се призоват страните.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характера на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 140, ал. 3 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото съдебно заседание, може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по смисъла на чл. 146 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

*Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищцата се изпрати
препис от писмения отговор, подаден от ответника.*

Да се уведоми вещото лице по телефон.

Съдия при Софийски районен съд: _____